

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 651/05
29.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubomira Vučkovića, predsednika veća, Gorana Čavline i Bate Cvetkovića, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela prinuda iz člana 62. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu K.101/04 od 19.01.2005. godine, u sednici veća održanoj 29.06.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Zrenjaninu K.101/04 od 19.01.2005. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu K.101/04 od 19.01.2005. godine, optuženi AA je oglašen krivim za krivično delo prinuda iz člana 62. stav 1. KZ RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri meseca. Optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka koji padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv navedene presude, žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog, zbog povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili da se preinači u smislu žalbenih navoda.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.788/05 od 19.04.2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana, a da se prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je u sednici veća, razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u žalbi i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalba je neosnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog, pobija utvrđeno činjenično stanje. Naime, u žalbi se osporavaju činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda od značaja za postojanje krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženog za to krivično delo, odnosno optuženi osporava da je učinio krivično delo za koje se tereti, pri čemu se ponavlja odbrana data na glavnom pretresu.

Po oceni Vrhovnog suda, žalbenim navodima se ne dovodi u sumnju zaključak prvostepenog suda da je optuženi

AA, kritičnom prilikom na način i pod okolnostima opisanim u izreci prvostepene presude u ulici BB, ispred kuće u kojoj stanuje, prišao maloletnom oštećenom VV, koji je zastao slušajući muziku preko vokmena. Zatražio je od oštećenog da i on sluša muziku. Oštećeni mu je dao slušalice kako bi čuo o kojoj muzici se radi, a nakon toga ga je optuženi uhvatio za ruku i silom uveo u svoju kuću tražeći kasetu i vokmen da sluša muziku. Pored optuženog i maloletnog oštećenog, u kuću su ušli i maloletni GG i maloletni DD i ĐĐ. U kući optuženog, optuženi je tražio da mu maloletni oštećeni pokaže novac koji ima kod sebe. Oštećeni je odbio da mu da novac izgovarajući se da mu je potreban za povratak kući - za autobus, kartu do EE, dok je optuženi tražio novac od oštećenog kako bi kupio sok. Potom je oštećeni izvadio iz džepa pantalona dve novčanice od po 200,00 dinara i optuženi mu je istrgao iz ruke jednu novčanicu od 200,00 dinara. Maloletni oštećeni i njegov drug ĐĐ su zatim napustili kuću i krenuli ulicom u pravcu autobuske stanice.

Činjenično stanje je utvrđeno na osnovu izvedenih dokaza navedenih u obrazloženju pobijane presude, a posebno na osnovu iskaza svedoka maloletnog oštećenog VV, ĐĐ, uvidom u potvrde o privremeno oduzetim i vraćenim predmetima MUP RS, SUP Kikinda od 13.08.2004. godine, a delimično i na osnovu odbrane optuženog. Iskazi svedoka su ocenjeni pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, a u vezi sa navodima odbrane optuženog u smislu člana 352. stav 2. ZKP, pa se žalbenim navodima ne dovodi u sumnju, a i svi drugi izvedeni dokazi su u međusobnoj saglasnosti.

Kako je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno, na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno je primenjen krivični zakon, kada je sud radnje optuženog AA, pravno kvalifikovao kao krivično delo prinude iz člana 62. stav 1. KZ RS. Prvostepeni sud je u obrazloženju presude dao dovoljne razloge, koje u celosti kao pravilne prihvata i ovaj sud.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud je našao da je presuda i u tom delu pravilna.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti, značajne za odmeravanje kazne u smislu člana 41. OKZ i to od otežavajućih okolnosti, činjenicu da je ranije osuđivan, a od olakšavajućih okolnosti da je mlad čovek, da je otac jednog deteta i u teškoj materijalnoj situaciji, pa mu je izrekao kaznu zatvora u trajanju od tri meseca.

Ovako odmerena kazna zatvora i po oceni Vrhovnog suda, srazmerna je težini izvršenog krivičnog dela, stepenu krivične odgovornosti i društvenoj opasnosti optuženog kao izvršioca, pa predstavlja odgovarajuću, ali i nužnu meru za ostvarivanje svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ i postizanja kako opšte, tako i specijalne prevencije.

Iz izloženog, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Za predsednika veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Goran Čavlina, s.r.

Za tačnost otpavka

an